

Svar (18/11 93):

Socialministeren (Karen Jespersen):

Socialministeriet har i oktober indhentet oplysninger om kontanthjælpsudbetalinger m.m. for marts måned 1993 fra et antal kommuner. Oplysningerne er trukket på individniveau fra de fælleskommunale edb-registre og viderebehandles i øjeblikket i Socialministeriet.

Når Socialministeriet er færdig med at behandle dette ret omfattende datamateriale, vil resultaterne af denne undersøgelse – sammen med oplysninger fra de almindelige statistiksystemer – indgå i en samlet rapport om sociale ydelser til flygtninge og ikkeflygtninge, som forventes offentliggjort primo 1994.

Rapporten vil blive sendt til Folketingets Socialudvalg.

Spm. nr. S 186

Til *indenrigsministeren* (9/11 93) af:

Lissa Mathiasen (S):

»Vil ministeren oplyse, hvad regeringen gør og vil gøre for at sikre, at alle får mulighed for at udøve de demokratiske rettigheder og pligter, som er grundlaget for vores demokratiske samfundssystem?«

Begrundelse

Mange undersøgelser viser, at folketingsmedlemmer og kommunal- og amtsrådsmedlemmer ikke i dag udgør en repræsentativ gruppe af Danmarks befolkning. Der er bl.a. en overvægt af såvel offentligt ansatte som højtuddannede. Hvis vi skal sikre et demokrati med den bredest mulige tilslutning og deltagelse, skal den enkelte have fri mulighed for at deltage i det politiske liv uanset den enkeltes position i øvrigt. Demokratiet bygger på og er afhængigt af, at der netop er bredde i tilslutning, opbakning og deltagelse.

Den konkrete anledning til spørgsmålet er, at direktøren for Glasuld i Vamdrup i en skrivelse til sine medarbejdere bl.a. skriver følgende: »I forbindelse med kommunalvalget understreger vi dog, at det ikke accepteres, at medarbejdere, der måtte blive valgt til kommunalbestyrelse eller amtsråd, forlader firmaet i arbejdstiden eller udebliver fra arbejde på Glasuld A/S for at deltage i politisk arbejde.«

Et forbud som det fra Glasuld i Vamdrup stemmer også dårligt overens med de regler, der herhjemme er om borgerligt ombud til f.eks. kommunalbestyrelser, domsmænd m.fl., hvor grundreglen er, at man ikke kan sige nej til sådanne ombud.

Svar (15/11 93):

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

I begrundelsen for spørgsmålet er der henvist til, at mange undersøgelser viser, at folketingsmedlemmer og kommunal- og amtsrådsmedlemmer ikke i dag udgør en repræsentativ gruppe af Danmarks befolkning. Der er en overvægt af offentligt ansatte og højtuddannede.

Desuden er der henvist til, at en virksomhed i Jylland har tilkendegivet, at medarbejderne ikke vil kunne forlade virksomheden i arbejdstiden eller udeblive fra arbejde for at deltage i politisk arbejde.

Efter min opfattelse er det beklageligt – og også forkasteligt – at private virksomheder ikke respekterer, at de ansatte kan udøve det borgerlige ombud som medlemmer af kommunale råd. Når det gælder de helt små virksomheder, har jeg forståelse for, at det undertiden kan være vanskeligt at undvære en medarbejder, men desværre har også mange store virksomheder en negativ holdning over for medarbejdernes deltagelse i kommunalt arbejde.

I det sidste nummer af Danske Kommuner, der udgives af Kommunernes Landsforening, er der offentliggjort en helt ny undersøgelse, som viser, at de offentligt ansatte har 40 pct. af pladserne i de kommunale råd, selv om de kun udgør 24 pct. af vælgerne. For de privat ansatte er det præcis den modsatte situation, altså en betydelig underrepræsentation.

Undersøgelsen viser også, at gruppen af husmødre, pensionister, uddannelsessøgende og arbejdsløse – relativt set – er endnu ringere repræsenteret i de kommunale råd.

Der er altså nogle åbenbare skævheder i repræsentationen. Det væsentligste er imidlertid, at alle, der ønsker det, har mulighed for at deltage i det kommunalpolitiske arbejde. Denne frihed knægter de private arbejdsgivere, der forbyder deres ansatte at deltage i kommunalt arbejde i arbejdstiden. En sådan negativ holdning er angribelig og til skade for vort demokrati.